

یک صف مقابل دشمن

#وحدت_شیعه_و_سنی

قواعد مشترک وحدت ملی و وحدت امت

قاصده قرآنی استعصام به «حبل الله» و پرهیز از تفرقه
در قرآن کریم آمده است: «وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا»؛ یعنی همه به ریسمان الهی چنگ بزنید و پراکنده نشوید.

مقام معظم رهبری: اینکه می‌فرمایند «وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» خیلی مهم است؛ یعنی در استعصام به حبل الله هم که مهم‌ترین کارهاست، اجتماع یعنی اتفاق حتی در استعصام به حبل الله که مظهرش مثلا حج است، مظهرش نماز جمعه است، یعنی اجتماع حسی در استعصام به حبل الله مورد نظر قرآن و شریعت اسلامی است (۱۴۰۳/۴/۱۶).

بذیرشن اختلافات و تأکید به اصول مشترک
امتی: مقام معظم رهبری، به عقاید مختلفی وجود دارد، مذاهب مختلفی وجود دارد، سلاطین مختلفی وجود دارد، خب باشد، این سلاطین مختلف نباید موجب بشود که ما از نعمت بزرگ اتحاد امت اسلامی محروم بشویم (۱۴۰۲/۳/۱۳).

مقابل به با دشمن مشترک
امتی: اتحاد بهمعنای این نیست که اسلام را حفظ کنیم؛ در آن صورت قدرت‌های متعصب متجاوز، قدرت‌های ستمگر و قدرت‌های زورگو نخواهند توانست به دنیای اسلام تعرض کنند، زور بگویند، پاچعلیسی کنند (۱۴۰۴/۱/۱۱).

اخوت و برادری
امتی: اینکه می‌گوییم با هم برادر هستیم، در اسلام یک تعارف نیست؛ یعنی حقیقتا مسلمین نسبت به یکدیگر، دارای حق برادری هستند و نسبت به هم طلبکارند، همچنان که برادران نسبت به هم، مدیون یکدیگر هستند و باید نسبت به هم، حقوق متقابل را عمل کنند(۱۳۸۸/۷/۲۸).

مبارزه با عوامل تفرقه و اختلاف
امتی: ما امت اسلامی ما کشورها را نداریم، ما عواما تفرقه را هر چه می‌توانیم باید کم کنیم البته اختلاف‌های وجود دارد، اختلاف‌نظرها وجود دارد، اختلاف روش‌ها و مشنها وجود دارد، اینها هست، منتها نباید بگذاریم که اینها به جبهه‌گیری در مقابل یکدیگر بینجامد آن اسلجام عمومی مردم با این چیزها نبایستی از بین ببرد (۱۴۰۰/۱۰/۱۹).

کثر به طاغوت
امتی: کثر به طاغوت لازم است، بدون کفر اسلامی و دینهای اسلامی در دنیا نیست، ما کشورها و دلتها را به اینکه به می‌توانیم جایگاه رفیعی داشته باشیم. اما به یک شرط، شرطش چیست؟ اتحاد، نداشتن تفرقه، خلاص شدن از شر وسوسه‌های دشمن، وسوسه‌های آمریکا، وسوسه‌های صهیونیست‌ها، وسوسه‌های کمپانی‌ها (۱۴۰۱/۷/۲۲).

ملی: ما عواما تفرقه را هر چه می‌توانیم باید کم کنیم البته اختلاف‌های وجود دارد، اختلاف‌نظرها وجود دارد، اختلاف روش‌ها و مشنها وجود دارد، اینها هست، منتها نباید بگذاریم که اینها به جبهه‌گیری در مقابل یکدیگر بینجامد آن اسلجام عمومی مردم با این چیزها نبایستی از بین ببرد (۱۴۰۰/۱۰/۱۹).

مقابل به با دشمن مشترک
امتی: اتحاد بهمعنای این نیست که اسلام را حفظ کنیم؛ در آن صورت قدرت‌های متعصب متجاوز، قدرت‌های ستمگر و قدرت‌های زورگو نخواهند توانست به دنیای اسلام تعرض کنند، زور بگویند، پاچعلیسی کنند (۱۴۰۴/۱/۱۱).

طرح وحدت جمهوری اسلامی

وحدت‌های ظاهری و دروغ؛ در طول تاریخ خیلی‌ها دم از وحدت زدند
الف. **فرعون هم دم از وحدت می‌زد**
فاجعوا کیدکم ثم انثوا صفا و قد افلح الیوم من استعلی این یک نوع وحدت ظاهری برای غلبه بود والا واقعیت آن بود که آن فرعون علا فی الارض و جعل اهلیا شیعا سیاست اصلی او بر پایه ایجاد اختلاف بود.
ب. **معاویه هم در جنگ صفین دم از وحدت می‌زد**
قرآن‌ها را بر سر نیزه کردند که یعنی حول قرآن وحدت شود، اما واقعیت آن بود که می‌خواستند از شکست خود جلوگیری کنند.
ج. **امروز در منطقه غرب آسیا اسرائیل دم از وحدت می‌زند و صلح ابراهیم**
انها می‌گویند بنزور و غلبه، صلح و وحدت ایجاد می‌کنیم، واقعیت آن است که آنها بنا دارند با ایجاد هرچیز در کشورها و انداختن کشورها به جان هم، حکومت صهیونیست ساک را در منطقه تثبیت کنند؛ چنان که در این ۷۰ سال چنین کردند.

وحدت حقیقی: کنار گذاشتن خودخواهی‌ها و اتصال حقیقی جان انسان‌ها با یکدیگر
این مسیر نفی انواع دیگر وحدت را نمی‌کند، ولی وحدت دروغینی را که در واقع پوشش بر نزاع و جنگ و دوقطبی است، نفی می‌کند.
ذات جبهه باطل و امروز تمدن غرب بر خودخواهی و دنیاخواهی است، پس جنگ و نزاع ذات اوست، ولو دم از وحدت و صلح بزند.
اما حرکت جمهوری اسلامی ایجاد وحدت حقیقی است.
امام(ره) در دوران مبارزه با شاه از اختلافات علمی، فرهنگی و سیاسی فرعی تذخیر می‌داد؛ چه در ماجرای کتاب شهید چوبده، چه مسئله شریعتی و چه دیگر امور.
بعد از انقلاب امام در منشور برادری توضیح دادند که اختلاف‌نظر بد نیست، آنچه برای جامعه و جبهه حق خطاست، نزاع است که باعث ضعف جبهه می‌شود.
اما اجازه ایجاد اختلاف با مسئولان و منافق را نمی‌دادند تا خود مردم بفهمند و بشناسند شیعه ماجرای بنی صدر.
امام مسئولانی که توجه به دشمن را با ایجاد اختلافات کمرنگ می‌کردند و باعث ضعف می‌شدند، توبیح می‌کردند مثل قاضی استغای میرحسین.
بعد از حضرت امام(ره) جریان لیبرال باعث ایجاد اختلافات جدی در صفوف مردم ایران شد. فتنه ۷۸ و ۸۸ و ... همگی باعث ضعف درونی جبهه حق شد، نتیجه‌اش فشار غرب و تحریم‌ها و تهدیدها بود.

وحدت در نگاه رهبران
رهبری در جایی می‌گوید هیچ کلیدواژه‌ای در سخنان امام به اندازه وحدت و جلوگیری از اختلاف مورد تأکید نبوده است.
وحدت به اعتقاد رهبران ایران کلید حل همه مشکلات انقلاب است.
در تمام پیام‌ها رهبران به کنگره حج به مفهوم وحدت و برات توجه داده شده، مفهوم وحدت مردم و دشمنی با استکبار در گفتمان رهبری بسیار برتر است.
تلاش رهبری ایجاد وحدت در ایران بود، اما طرح جمهوری اسلامی برای ایجاد وحدت حقیقی چه بود؟

طرح جمهوری اسلامی برای وحدت
طرح‌های مختلفی در امت اسلام و در ایران برای ایجاد وحدت مطرح شده
طرح حل اختلافات تاریخی:
برخی معتقد بودند باید به تاریخ برگشت و ریشه‌های اختلافات را پیدا کرد و در مناظرات و گفت‌وگوهای علمی به سمت وحدت رفت.
برخی معتقد بودند باید گذشته تاریخ را رها کرد و همه را متوجه آینده کرد تا به وحدت رسید.
برخی معتقد بودند باید به امروز فکر کرد، چیرم‌شدن بر دشمن را نشانه گرفت و اصول و مبانی را رها کرد، گذشته و آینده را رها کرد.
اما همه این طرح‌ها ولو غلط نبودند اما ناقص بودند، چون ریشه اصلی نزاع و دوقطبی را از بین نمی‌بردند، ریشه و زمینه اصلی دوقطبی و نزاع، قدرت‌طلبی و دنیاخواهی افراد، احزاب و حکومت‌ها بود. رامحل اصلی ایجاد یک تحول روحی، معنوی، بعثت و بیداری رسیده همان که امام آن را قیام لله می‌دانست.
درگیری با دشمن، ایجاد الگو با حرکت و سپس دعوت، باعث می‌شد این قیام و انقلاب روحی در امت‌ها و گروه‌ها فراگیر شود.
این همان راه صدور انقلاب بود، صدور انقلاب با الگوسازی و دعوت امت‌ها باعث می‌شد انقلاب که یک تحول حقیقی بود، فراگیر شود.

درگیری با دشمن نیز به این قیام کمک می‌کرد؛ یعنی مقاومت باعث قیام می‌شد.
این تحول و قیام باعث ایجاد وحدت حقیقی می‌شد، نمونه‌های تجلی این وحدت بسیار است، مثلا وحدت ملی ایران در تشییع حضرت امام(ره)
وحدت ملی ایران در تشییع شهدا و حاج‌قاسم
وحدت ملی ایران در جنگ ۱۲ روزه
تسدید و توسعه وحدت شیعه و سنی در منطقه بعد از طوفان‌الاقصی
طرح ایران ایجاد یک وحدت حقیقی بود، ولو بقیه طرح‌ها را نفی نمی‌کرد، نقطه کلونی خود را بر سر فراگیرکردن مقاومت و صدور انقلاب قرار داده بود.
طرح جمهوری اسلامی امروز در منطقه و در ایران در حال نتیجه‌بخشی گام‌به‌گام است.

مقاومت و وحدت

۲ استون مکمل یکدیگر

تقویت هویت جمعی
مقاومت در برابر تهدیدها باعث می‌شود اعضای جامعه احساس کنند که بخشی از یک هدف بزرگ‌تر هستند.
این هویت مشترک، تضادهای جزئی داخلی را کاهش و همدلی و همبستگی را افزایش می‌دهد.

همراهی در بحران‌ها
در شرایط فشار خارجی یا جنگ، مردم به‌صورت طبیعی به یکدیگر نزدیک می‌شوند تا از خود و سرزمینشان دفاع کنند.

تولید اعتماد متقابل
وقتی گروه‌ها و اقشار مختلف با هم مقاومت می‌کنند، حس اعتماد و وفاداری بین اعضا شکل می‌گیرد.
این اعتماد، پایه‌ای برای تصمیم‌گیری جمعی و مشترک است.

تقویت انسجام سیاسی و اجتماعی
مقاومت، اختلافات جناحی و فرقه‌ای را به حداقل می‌رساند؛ تمرکز بر اهداف مشترک باعث همگرایی سیاسی و اجتماعی می‌شود.

ایجاد انگیزه و روحیه جمعی
موفقیت‌های کوچک یا بزرگ مقاومت، روحیه جامعه را بالا می‌برد و مردم را به همکاری بیشتر و وحدت عملی ترغیب می‌کند.

کارآمدی استراتژی‌های مقاومت
وقتی جامعه متحد باشد، منابع انسانی و مالی بهینه استفاده می‌شوند.
تصمیم‌گیری سریع و هماهنگ باعث افزایش قدرت عملیاتی مقاومت می‌شود.

پایداری طولانی‌مدت
وحدت داخلی باعث می‌شود مقاومت در برابر فشارهای طولانی‌مدت پایدار بماند.

حفظ انسجام اجتماعی و پیشگیری از تفرقه
وحدت، شکاف‌ها و اختلافات داخلی را کاهش می‌دهد.
جامعه‌ای که متحد است، کمتر در معرض نفوذ دشمن و تفرقه قرار می‌گیرد و مقاومت آن مؤثرتر می‌شود.

توسعه هم‌افزایی منابع
وحدت باعث می‌شود تلاش‌ها و منابع گروه‌ها و اقشار مختلف همسو شود.
این هم‌افزایی، ظرفیت مقاومت را بالا می‌برد و امکان پاسخ سریع به تهدیدها را فراهم می‌کند.

بخش اول
تأثیر مقاومت بر وحدت

بخش دوم
تأثیر وحدت بر مقاومت

